

VIELÄKIN PUOLUEKANTAISUUDESTA JA PUOLUEETTOMUUDESTA

Kysymys puolueeseen kuuluvista ja puolueeseen kuulumattomista, tarpeellisista ja „tarpeettomista” ehdokkaista on epäilemättä eräs tärkeimmistä kysymyksistä — ellei kaikkein tärkeinkin kysymys — nykyisissä vaaleissa nykyiseen Duumaan. Valitsijain ja vaaleja seuraavien laajojen joukkojen on ennen kaikkea tajuttava hyvin se, *mitä varten* vaaleja tarvitaan, *mikä* tehtävä on Duuman edustajalla, *millainen* tulee olla pietarilaisen edustajan taktiikan III Duumassa. Ja kaikesta tästä voi saada todella täydellisen ja tarkan selvyyden vain silloin, kun koko vaalikampanja on puoluekantaista.

Niille, jotka haluavat puolustaa vaaleissa todella laajojen ja laajimpien väestöjoukkojen etuja, asettuu etutilalle tehtäväksi joukkojen poliittisen tietoisuuden kehittäminen. Erottamattomassa yhteydessä tämän tietoisuuden kehittämisen kanssa tulee yhä selvemmin esiin niiden tai näiden väestöluokkien todellisten etujen mukainen joukkojen ryhmitys. Kaikkalainen puolueettomuus merkitsee aina, vieläpä poikkeuksellisen onnistuneissakin tapauksissa, sekä ehdokkaan että häntä kannattavan ryhmän tai häntä kannattavien puolueiden ja myös hänen valitsemiseensa osallistuvien joukkojen poliittisen tietoisuuden epäselvyyttä ja kehittymättömyyttä.

Kaikilla kunnottomilla puolueilla, jotka tavoittelevat vaaleissa joidenkin omistavaan väestöön kuuluvien pikkuryhmien intressien tyydyttämistä, joukkojen tietoisuuden kehittäminen jää aina taka-alalle ja joukkojen luokkaryhmituksen selvyys tuntuu niistä melkein aina tarpeettomalta ja vaaralliselta. Niille, jotka eivät halua asettua puolustamaan

porvarillisia puolueita, on poliittisen tietoisuuden selvyys ja luokkaryhmityksen selvyys kaikkea muuta korkeammalla. Se ei tietenkään sulje pois — visseissä, erikoisluontoisissa tapauksissa — erilaatuisten puolueiden väliaikaista yhteistoimintaa, mutta se sulkee ehdottomasti pois kaiken puolueettomuuden, kaiken puoluekantaisuuden heikentämisen tai hämäämisen.

Mutta juuri sen vuoksi, että me puolustamme puoluekantaisuutta periaatteellisesti, pitäen silmällä laajojen joukkojen etuja, pitäen silmällä niiden vapauttamista kaikenlaisista porvarillisista vaikutteista, pitäen silmällä luokkaryhmitysten täydellistä ja mitä täydellisintä selvyyttä, juuri sen vuoksi meidän täytyy kaikkiin voimin pyrkiä siihen ja mitä ankarimmin valvoa sitä, että puoluekantaisuus *ei* olisi pelkkiä *sanoja*, vaan *tekoja*.

Puolueeton ehdokas Kuzmin-Karavajev, joka on jo saanut lisänimekseen „tarpeettoman” ehdokkaan nimen, selittää, että Pietarissa ei ole vaaleissa puolueen ehdokkaita sanan varsinaisessa mielessä. Tämä mielipide on niin väärä, ettei sen kumoamiseen kannata edes pysähtyä. Kutlerin ja N. D. Sokolovin ehdokkuuden puoluekantaisuutta ei voida epäillä. Kuzmin-Karavajev on joutunut hakoteille osittain sen vuoksi, että kummallakaan niistä puolueista, jotka ovat asettaneet nämä ehdokkaat, ei ole täysin näkyvää puolue-elämää. Mutta tämä seikka vain vaikeuttaa vaalien puoluekantaista läpiviemistä, se ei poista sellaisen tarpeellisuutta. Kun peräännyttään *tuollaisten* vaikeuksien edessä, kun antaudutaan niiden edessä, niin se on aivan samaa kuin jos suostuttaisiin hra Stolypinin tahtoon saada kuulla „opposition” (muka-opposition) suusta vahvistus hänen „perustuslaillisuudestaan”.

Pietarin vaaleihin osallistuville joukoille on nyt erittäin tärkeää tarkastaa, *mitkä* puolueet ovat *perääntyneet* niiden vaikeuksien edessä ja mitkä ovat täydellisesti säilyttäneet sekä ohjelmansa että tunnuksensa; mitkä niistä ovat yrittäneet „sopeutua” taantumukselliseen komentoon supistamalla, typistämällä duumatoimintaansa, lehdistöään ja järjestöään tämän komennon puitteiden mukaiseksi ja mitkä ovat sopeutuneet muuttamalla joitakin toimintamuotoja, laisinkaan typistämättä tunnuksiaan Duumassa, laisinkaan supistamatta lehdistöään, järjestöään j.n.e. tämän komennon puitteisiin. Tällainen tarkastus, kaikinpuolinen,

puolueiden historiaan perustuva, niiden duumatoiminnan ja Duuman ulkopuolella tapahtuvan toiminnan tosiasioiden perustuva tarkastus muodostaa vaalikampanjan perussisällön. Joukkojen on uusissa, demokratialle entistä vaikeammassa oloissa vielä kerran tutustuttava puolueisiin, jotka tavoittelevat demokraattisen puolueen nimeä. Joukkojen on vielä ja vieläkin kerran tutustuttava siihen, miten porvarillinen demokratia eroaa siitä demokratiasta, joka on tällä kertaa nostanut esiin N. D. Sokolovin, tutustuttava niiden maailmankatsomusten ja niiden lopullisten päämäärien eroavaisuuksiin, siihen, mitä eroa on niiden suhtautumisessa suuren kansainvälisen vapausliikkeen tehtävään sekä niiden kyvyssä puolustaa Venäjän vapausliikkeen ihanteita ja teitä. Joukkojen täytyy selviytyä tästä vaalikampanjasta entistä puoluekantaisempina, eri luokkien etuja, tehtäviä, tunnuksia, näkökantoja ja toimintamenetelmiä selvemmin tajuavina,— sellainen on se horjumaton tulos, jota N. D. Sokolovin edustama poliittinen suunta pitää suurimmassa arvossa ja jonka se saavuttaa mitä sitkeimmällä, tiukimmalla, periaatteellisimmalla kaikinpuolisella toiminnalla.

„Novyi Den“ № 9,
 syyskuun 14 (27) pnä 1909
 Allekirjoitus: V. I. Iljin

Julkaistaan „Novyi Den“ lehdessä
 tekstin mukaan